

Vi tilkendegav over for ministeren, at vi var indstillet på at drøfte lovforslaget, og at vi sådan set mente, at det var muligt, at vi kunne finde en fælles løsning, som også ville imødekomme de utallige henvendelser, der er kommet til Arbejdsmarkedsudvalget fra almindelige borgere og fra interesseorganisationer og -grupper, som har henvendt sig og fortalt om den ulykkelige situation, som tusinder af mennesker årligt kommer i, enten fordi de ryger ud af sygedagpengesystemet og over i kontanthjælpssystemet, eller fordi de helt mister forsørgelsesgrundlaget, fordi de bliver ramt af ægtefælleafhængigheden og dermed ikke længere har forsørgelse.

Vi har sagt til beskæftigelsesministeren, at der jo sådan set er finansiering nok til at løse problemet og fjerne 52-ugers-varighedsbegrænsningen, fordi en række af de partier, som sad omkring bordet og drøftede det her lovforslag, også har været med til at tilvejebringe et meget stort provenu i forbindelse med det lovforslag, som også i den her samling bliver vedtaget om fleksjobordningen.

Der var altså ikke bare politisk vilje fra en række partier i Folketinget, men vi havde fået den opfattelse, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti også var indstillet på at løse det her problem. Så der var i hvert fald i ord en politisk vilje til at fjerne nogle af de helt store knaster og løse nogle problemer for tusindvis af mennesker ude i det åbne land.

Lige pludselig forud for anden og tredje behandling og betækningsafgivelse for det her lovforslag, ja, så vælger Dansk Folkeparti og regeringspartierne at meddele, at de nu har fundet en minimal løsning, en løsning, som i øvrigt, da vi fik boret lidt i den i Arbejdsmarkedsudvalget, faldt til jorden, og Dansk Folkeparti trak deres støtte.

Det havde været muligt med de forhandlinger, sonderinger og tilkendegivelser, der har været helt tilbage fra februar måned, i dag at vedtage nogle ændringsforslag, der betød, at ledige ikke kunne delvis raskmeldes og miste deres sygedagpenge, at mennesker ikke skulle falde for 52-ugers-varighedsbegrænsningen og dermed risikere at miste deres forsørgelsesgrundlag, hvis det var det, regeringen ville.

I stedet for må vi se, at der ligger et lovforslag, som ikke løser de helt afgørende, store problemer i sygedagpengelovgivningen. Vi må leve med en tilkendegivelse fra beskæftigelsesministeren om, at man efter sommerferien vil genoptage drøftelserne med partierne om, hvad man

kan gøre ved de her problemer. Men vi frygter, og det har vi jo set eksempler på tidligere i dag, at vi igen skal se en regering, som løber fra aftaler, eller for hvem det skrevne ord ikke er det papir værd, det er skrevet på, fordi man har en anden dagsorden.

Der var muligheder. Vi ender nu i en situation, hvor vi vil stemme imod det her lovforslag – selv om lovforslaget på nogle punkter selvfølgelig indeholder noget fornuftigt og en opfølgning på de udvalg, der har siddet og arbejdet – alene fordi regeringen forsøger at bruge det her til også at køre en del af sin finanslovaftale med Dansk Folkeparti igennem.

KI. 19.50

Det drejer sig om hele spørgsmålet og problematikken om regres, hvor regeringen nu vil acceptere en retstilstand, hvor en almindelig privat borger, som ikke salter sit fortov, kan risikere at blive mødt af regres af kommunen og dermed være erstatningspligtig, mens der ikke sker noget i forhold til en arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren ikke salter og en af medarbejderne falder på arbejdspladsen.

Det er sådan set det eneste, det her lovforslag kommer til at munde ud i og resultere i. Ingen løsninger af de store problemer, ingen løsninger for de mange tusinde mennesker, som hvert eneste år falder for varighedsbegrænsningen i sygedagpengelovgivningen, og ingen løsning for de ledige, som i dag risikerer at blive delvis raskmeldte af kommunerne og dermed miste deres forsørgelsesgrundlag. Det er simpelt hen ikke godt nok.

Formanden:

Tak til hr. Thomas Adelskov. Og så er det fru Elisabeth Geday som ordfører.

Elisabeth Geday (RV):

Jeg må ligesom ordføreren fra Socialdemokratiet sige, at jeg er rimelig håbløs over regeringens fremgangsmåde i den her sag.

Det er således, at vi siden omkring februar måned har haft, hvad jeg oplevede som nogle meget nyttige og fremgangsrige drøftelser med regeringen, hvor det forekom mig, at vi havde en fælles forståelse af, at der var behov for at lempe den såkaldte varighedsbestemmelse i sygedagpengeloven. Det var på baggrund af henvendelser fra bl.a. Gigtforeningen, Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede og fra en række andre faglige organisationer, som har fortalt os om den ene sag efter den anden,